

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 229.711 van 30 december 2014

in de zaak A. 211.482/VII-39.022.

In zake : de VZW VLAANDERENS
RASHONDENFESTIVAL KORTRIJK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ludo Ockier en Filip Rogge
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens
kantoor houdend te 1050 Brussel
Waterloosesteenweg 612
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 januari 2014, strekt tot de
nietigverklaring van :

"1. Het besluit in datum van 2 september 2013 onder de vorm van een mailbericht afkomstig van dierenarts Els Vanautryve, verbonden aan de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, Directoraat-generaal Dier, Plant en Voeding, Dienst Dierenwelzijn, houdende verzoek tot het aanpassen van de website van verzoekende partij, teneinde potentiële deelnemers aan de Eurodogshow correct te informeren en hen mogelijke problemen door een optreden van de Dienst Inspectie Dierenwelzijn te besparen;

2. Het besluit onder de vorm van proces-verbaal opgemaakt op 21 november 2013 door mevrouw Karlien De Paepe, dierenarts bij de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, Directoraat-generaal Dier, Plant en Voeding, Dienst Dierenwelzijn,

houdende vaststelling lastens verzoekende partij van een overtreding op artikel 19 § 2 van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren ingevolge de keuring van 3 honden van het hondenras Dobermann, waarvan de staart is gecoupeerd en welke geboren zijn na 1 januari 2006, tijdens de Eurodogshow van 17 november 2013;

Dit besluit werd aan de verzoekende partij overgemaakt middels schrijven van 25 november 2013 ;

3. Het besluit van 12 december 2013 van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu houdende voorstel tot betaling van een bedrag, waardoor conform artikel 41bis van de wet van 14 augustus 1986 betreffende bescherming en het welzijn der dieren en het uitvoeringsbesluit van 20 september 2005 aan de openbare vordering een einde wordt gesteld;

Dit besluit werd aan verzoekende partij overgemaakt middels schrijven van 12 december 2013".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 december 2014.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Rogge, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Joy Moens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij is volgens artikel 3 van haar statuten een vereniging die onder meer als doelstelling heeft het inrichten van rashondententoonstellingen en wedstrijden die verband houden met de vaardigheden van honden in het algemeen.

3.2. Tijdens het weekend van 16 en 17 november 2013 zou zij de 50ste editie van de Eurodogshow in Kortrijk organiseren.

3.3. Op 2 september 2013 stuurt dierenarts Els Vanautryve van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu de volgende e-mail :

"(...)

Onderwerp: Website Eurodogshow - rechtzetting

Geachte Heer,

Onze aandacht werd gevestigd op volgende mededeling op de website <http://www.eurodogshow.be/nl/exposanten.html>:

Volgens een recente interpretatie van een Nederlands rechtscollège dat zetelde in graad van hoger beroep zou een verbod om gecoupeerde honden toe te laten tot een tentoonstelling strijdig zijn met het communautair recht. Aangezien dit communautair recht ook van toepassing is in België kan men ervan uitgaan dat dezelfde verbodsbepalingen strijdig zijn met het artikel 49 EG over het vrij verkeer van goederen en diensten binnen de Europese Gemeenschap.

Ik dien u erop te wijzen dat Nederlandse rechtspraak niet mutatis mutandis van toepassing is in België, ongeacht of het hierbij gaat om een interpretatie van nationale of Europese reglementering. Ik verwijs u dan ook naar arrest nr. C.09.0646.F/1 dd. 17 februari 2011 van het Hof van Cassatie. In dit arrest bevestigt het Hof dat het verbod op deelname aan tentoonstellingen, laten

deelnemen aan tentoonstellingen en verhandelen van dieren die een verboden ingreep hebben ondergaan strijdig is met de bepalingen van de Dierenwelzijnswet, ook wanneer de ingreep in het buitenland werd uitgevoerd.

Teneinde de potentiële deelnemers aan Eurodogshow correct te informeren en hen mogelijke problemen door een optreden van de Dienst Inspectie Dierenwelzijn te besparen, verzoek ik u dan ook de voormelde informatie op de website aan te passen met correcte verwijzing naar de Belgische rechtspraak en dit ten laatste tegen 9 september 2013.

Met vriendelijke groeten".

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.4. Op 21 november 2013 wordt lastens de verzoekende partij proces-verbaal opgemaakt omdat vastgesteld wordt dat tijdens de tentoonstelling van 17 november 2013 drie honden van het ras Dobermann waarvan de staart is gecoupeerd en die geboren zijn na 1 januari 2006, deelnemen aan de tentoonstelling. Er wordt aangegeven dat dit een overtreding is van artikel 19, § 2, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

3.5. Op 12 december 2013 richt de verwerende partij een brief aan de verzoekende partij met een voorstel van betaling van een administratieve boete wegens overtreding van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren. In die brief wordt verwezen naar het proces-verbaal van 21 november 2013 en wordt voorgesteld het bedrag van 750 euro te betalen, waardoor conform artikel 41bis van de voornoemde wet een einde wordt gemaakt aan de strafvordering.

Dit is de derde bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

4. In de memorie van antwoord werpt de verwerende partij als exceptie op dat, aangezien er geen sprake is van verknochtheid tussen de bestreden beslissingen, minstens niet tussen de eerste bestreden beslissing en de tweede en derde bestreden beslissing, het beroep onontvankelijk is in de mate dat het gericht is tegen die tweede en derde bestreden beslissing.

Wat de eerste bestreden beslissing betreft werpt de verwerende partij op dat zij geen gevolgen heeft voor de rechtstoestand van de verzoekende partij, zodat ook het beroep tegen die beslissing volgens haar niet ontvankelijk is.

5. De verzoekende partij schikt zich in de laatste memorie wat betreft het voorwerp en het aanvechtbaar karakter naar het auditoraatsverslag, waarin geoordeeld wordt dat het voorliggend beroep enkel ontvankelijk is met betrekking tot de tweede bestreden beslissing.

Beoordeling

6. Met de eerste bestreden beslissing verzoekt een met de verwerende partij verbonden dierenarts de verzoekende partij haar website aan te passen teneinde potentiële deelnemers aan de Eurodogshow correct te informeren en hen mogelijke problemen door een optreden van de Inspectiedienst dierenwelzijn te besparen.

Een dergelijk verzoek of mededeling is te kwalificeren als een verwittiging of zelfs een aanmaning. Het is een mededeling van de zienswijze van de overheid omtrent een bepaalde rechtstoestand zoals die uit de wettelijke bepalingen voortvloeit. De verzoekende partij wordt als het ware aangemaand zich te schikken naar de wet. Een dergelijke mededeling kan niet worden aangemerkt als een uit zichzelf grievende en daardoor voor vernietiging vatbare handeling.

Het beroep ten aanzien van de eerste bestreden beslissing is dan ook niet ontvankelijk.

7. De tweede bestreden beslissing is een proces-verbaal van vaststelling. Dit is geen voor vernietiging vatbare administratieve rechtshandeling. De omstandigheid dat in de beslissing werd aangeduid dat zij vatbaar was voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State doet daaraan geen afbreuk.

8. De derde bestreden beslissing is een voorstel dat is gestoeld op artikel 41bis van de wet dierenwelzijn tot betaling van een bedrag waardoor aan de openbare vordering een einde wordt gesteld.

Dit voorstel tot betaling van een geldsom en de aanvaarding daarvan, waardoor de strafvordering vervalt, op welk ogenblik dat ook plaats vindt, heeft hoe dan ook betrekking op de uitoefening van de strafvordering en op de vervolging van het misdrijf en behoort dus tot de strafrechtelijke procedure. Alleen de rechter van de rechterlijke orde is bevoegd om kennis te nemen van de betwistingen daaromtrent. De bevoegdheid van die rechter sluit de rechtsmacht van de Raad van State uit.

9. De Raad van State kan derhalve van het beroep geen kennis nemen.

10. De verwarring die door de onjuiste wijze van vermelding van de beroepsmogelijkheden is ontstaan, verantwoordt dat de kosten ten laste van de verwerende partij worden gelegd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig december tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys